

311 Matka pláče

transpozice 7

1. Mat-ka plá-če, ru - ce spí-ná: Ach můj Bo - že roz-mi - lý! V ža-lu vi - dí

The first system of musical notation consists of a vocal line and a piano accompaniment. The vocal line is written in a treble clef with a key signature of one flat (B-flat) and a common time signature (C). The piano accompaniment is written in a bass clef with the same key signature and time signature. The music features a mix of quarter, eighth, and sixteenth notes, with some rests and slurs.

své-ho Sy-na, jak jej na kříž při - bi - li. V té-to do - bě pl - né bo - lu

The second system of musical notation continues the vocal and piano parts. The vocal line shows a melodic line with some slurs and accents. The piano accompaniment provides harmonic support with chords and moving lines in both hands.

chce tu bý - ti s Je-ží-šem, rá - ny je - ho ne - se spo-lu ve svém srd - ci

The third system of musical notation continues the vocal and piano parts. The vocal line has a more active melodic line with eighth and sixteenth notes. The piano accompaniment features a more rhythmic bass line.

ma-teřském. Pro bo - les - ti, pro ža - los - ti srd - ce své - ho čis - té - ho

The fourth system of musical notation continues the vocal and piano parts. The vocal line has a more melodic and expressive quality. The piano accompaniment uses chords and moving lines to support the vocal melody.

od - pusť nám, jichž ne - pra - vos - ti ten meč vbod - ly do ně - ho.

The fifth system of musical notation concludes the piece. The vocal line ends with a final note and a fermata. The piano accompaniment ends with a final chord and a fermata.

2. Ke kříži teď pozdvihuje
oči pláčem zkalené,
s mečem v srdci pozoruje
nohy, ruce zraněné;
ruce, které líbávala,
které vždy jen žehnaly,
nohy, které vídávala,
k ubohým jak spěchaly.
Pro bolesti, pro žalosti
srdce svého čistého
odpusť nám, jichž nepravosti
ten meč vbodly do něho.
4. Potom z dřeva kříže snali
tělo svaté k pohřbení,
matce syna na klín dali
k poslednímu loučení:
Kde je krása těla tvého,
kde jas svatých tváří tvých?
Kam se božská jiskra děla
a zář očí nebeských?
Pro bolesti, pro žalosti
srdce svého čistého
odpusť nám, jichž nepravosti
ten meč vbodly do něho.
3. Synáčka, jež s pečlivostí
po Siónu hledala,
teď jí navždy s ukrutností
Kalvárie odňala.
Zde na kříži dokonává
její lidská naděje,
svou krev její dítě dává
do poslední krůpěje.
Pro bolesti, pro žalosti
srdce svého čistého
odpusť nám, jichž nepravosti
ten meč vbodly do něho.
5. S Marií chcem naříkati
nad našimi vinami
a s ní chceme k Bohu lkáti:
Ach, smiluj se nad námi!
Kéž bychom se z hříchu káli
a pak s Matkou bolestnou
došli v nebi věčné chvály
za věrnost a lásku svou.
Pro bolesti, pro žalosti
srdce svého čistého
odpusť nám, jichž nepravosti
ten meč vbodly do něho.

2. Ke kří-ži ted' po-zdvi-hu-je o - či plá-čem zka-le-né, s mečem v srd-ci

po - zo - ru - je no - hy, ru - ce zra-ně-né; ru - ce, kte-ré lí - bá - va - la,

kte-ré vždy jen žeh-na-ly, no-hy, kte-ré ví - dá - va - la, k u-bo-hým jak

spě-cha-ly. Pro bo - les - ti, pro ža - los - ti srd - ce své - ho čis - té - ho

od - pust' nám, jichž ne - pra - vos - ti ten meč vbod - ly do ně - ho.

3. Sy-náč-ka, jež s pe-čli-vos-tí po Si-ó-nu hle-da-la, teď jí na-vždy

s u-krutnos-tí Kal-vá-ri-e od-ňa-la. Zde na kří-ži do-ko-ná-vá

je-jí lid-ská na-dě-je, svou krev je-jí dí-tě dá-vá do po-sled-ní

krů-pě-je. Pro bo-les-ti, pro ža-los-ti srd-ce své-ho čis-té-ho

od-pušť nám, jichž ne-pra-vos-ti ten meč vbod-ly do ně-ho.

4. Po-tom z dře-va kří-že sňá-li tě-lo sva-té k pohřbe-ní, mat-ce sy-na

na klín da-li k posled-ní - mu lou-če - ní: Kde je krá-sa tě - la tvé-ho,

kde jas sva-tých tvá - ří tvých? Kam se bož-ská jis - kra dě - la a zář o - cí

ne-beských? Pro bo - les - ti, pro ža - los - ti srd - ce své - ho čis - té - ho

od - pušť nám, jichž ne - pra - vos - ti ten meč vbod - ly do ně - ho.

5. S Ma-ri - í chcem na - ří - ka - ti nad na - ši - mi vi - na - mi a s ní chce-me

k Bo-hu lká - ti: Ach, smi-luj se nad ná - mi! Kéž by-chom se z hří-chu ká - li

a pak s Matkou bo - lestnou doš - li v ne-bi věč - né chvá - ly za věrnost a

lás - ku svou. Pro bo - les - ti, pro ža - los - ti srd - ce své - ho čis - té - ho

od - pusť nám, jichž ne - pra - vos - ti ten meč vbod - ly do ně - ho.